

Naar den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (S. Nielsen) har paastaet, at jeg har modificeret min Mening, som jeg første Gang foresøgte her, da benægter jeg det. Jeg er indværet meget godt Udtrykkene, som jeg brugte, da jeg fremsatte mit Spørgsmaal. Det var for det Første kun et Spørgsmaal, og dernæst blev det netop fremsat i den Form, hvori det findes aftrykt i Rigsdagstidenden. Jeg lagde meget nøie Vægt paa, at jeg ikke skulde komme til at udtrykke mig anderledes, end jeg netop vilde. Det løb saaledes: „Vilbe det efter Formen være aldeles overeensstemmende med Grundloven, om o. s. v.?" Det var altsaa tydeligt givet tilfænde, at Tvivlen kun angik Formen, og den var fremstillet som et beskedent Spørgsmaal. Jeg svarede dertil, at jeg indtil videre ikke turde sige ja til dette Spørgsmaal, men saa var det naturligt, at da jeg vilde begrunde min Mening i denne Henseende, saa brugte jeg ikke svage Udtryk, men Udtryk, som i Styrke svarede til den Følelse, jeg havde hos mig. Det vil findes, at det i det Væsentligste er det selvsamme, der i Udvalget er udtalt som min Mening. Jeg vil, som sagt, indtil det Øverste holde paa, at den foreslaaede Til sætning optages. Skulde det ikke vinde Majoritetens Samtykke her i Thinget, da er jeg — thi mere har jeg ialfsald ikke modificeret min Mening, som det vil sees af den Deel af Udvalgets Betænkning, der vedkommer mig specielt — da er jeg i den Nødvendighed, at maatte stemme imod Loven, hvilken som helst Skikkelse den end faaer.

B. Mørgaard: Ja, naar jeg har til ladet mig for det ærede Thing at fremkomme med et Forslag ved Sagens 3die Behandling af den Bestaenhed som det nærværende, da maa jeg undskylde denne Fremgangsmaade med, at det paa en Maade næsten er skeet imod min Villie. Det er jo det ærede Thing bekendt, at jeg ikke var her i Thinget ved Sagens 1ste Behandling, det er ligeledes Thinget bekendt, at jeg ikke var tilstede ved 2den Behandling saa tidligt, at jeg kunde gjøre min Mening gjældende gennem Endringsforslag. Det er fremdeles bekendt, at da 3die Behandling begyndte, blev der Spørgsmaal om et Udvalgs

Medsættelse, og da dette vedtoges, ophørte jo paa en Maade Discussionen om selve Lovforslaget. Nu maa jeg bede det ærede Thing om Undskyldning for, at jeg saa seent kommer frem med et Endringsforslag af den Betydning, som jeg selv indrømmer, at nærværende Endringsforslag er, men jeg haaber ogsaa paa den anden Side, at den ærede Forsamling vil finde det rimeligt og naturligt, at jeg, naar jeg har saa meget imod et Lovforslag, som jeg har imod nærværende, da søger den eneste mulige Udvei, der staaer mig aaben, for at udtrykke den Mening, som jeg har om Sagen, selv om det ogsaa skulde vise sig, at det er frugtesløst her i Thinget; thi dette Forslag bliver selvfølgelig ikke Lov ved den Behandling, det modtager her, det skal jo ogsaa til Folkethinget. Havde jeg været tilstede ved Sagens første Behandling, da vilde jeg have forsøgt at give denne Sag en anden Form, og jeg skal tillade mig at antyde, hvilken Form jeg da vilde have prøvet paa at give den. Jeg vilde navnlig have fremkommet med Forslag til en anden Sammensætning af Repræsentantskabet, grundet paa andre Valgprinciper end dem, hvorefter det nuværende Repræsentantskab er valgt. Men at komme frem med et saadant heelt nyt Valgsystem, hvorefter Repræsentantskabet fremtidig skulde vælges, fandt jeg imidlertid ikke passende ved tredje Behandling af Sagen. Jeg har derfor indskrænket mig til at fremkomme med dette Endringsforslag, som selvfølgelig ikke udtrykker, hvad jeg helst vilde have, men er kun et Udtryk af det, jeg anseer for det Næstbedste, vel at mærke, naar man endelig vil fastholde det nu bestaaende Repræsentantskab i det nuværende Sammensætning; thi vil man endelig det, da er det min Mening, at man ogsaa bør tilstede Concurrencen, og det er det, som mit Forslag gaaer ud paa. Jeg skal strax udtale, at jeg hører ikke til dem, der have sværmet for private Foreninger, og det er vistnok ogsaa flere af Thingets ærede Medlemmer bekendt. Jeg har derimod mere arbejdet for, at dette Forhold fik en saadan Ordning, at de private vilde være overflødige, og navnlig saaledes, at den ene Landsdeel og den ene Klasse ikke kom til at bære Byrden altfor meget for den anden. Jeg har bestræbt mig for i det Repræsentantskab, hvoraf